

Dosarul nr. 2rhc-1/20

Prima instanță: Judecătoria Economică de Circumscripție (jud.: I. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Economică a Republicii Moldova (jud.: N. Craiu, E. Clim, V. Harmaniuc)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud.: V. Cherdivară, I. Oprea, S. Caitaz)

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând cererea de revizuire declarată de Valentin Bârlad,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Patrașcu și Valentin Bârlad împotriva Societății pe Acțiuni „Investcom”, mun. Chișinău, intervenienți accesorii Camera Înregistrării de Stat și Oficiul Teritorial Cadastral Chișinău cu privire la constatarea nulității relative a contractului de constituire și a statutului SA „Investcom”, reorganizarea SA „Investcom” prin separarea cu transmiterea cotelor-părți în altă societate și obligarea Camerei Înregistrării de Stat de a opera înregistrările respective,

împotriva deciziei din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a încheierilor din 20 octombrie 2011, 19 martie 2014, 02 noiembrie 2016 și 27 septembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a deciziei din 01 noiembrie 2010 a Curții de Apel Economice a Republicii Moldova și a hotărârii din 22 iunie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție,

c o n s t a t ă:

La 24 martie 1999 Grigore Patrașcu, acționar al SA „Investcom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Investcom”, mun. Chișinău cu privire la declararea nulității hotărârilor adunării generale a acționarilor SA „Investcom” din 22 mai 1998 și încasarea de la directorul SA „Investcom”, Vladimir Lupașco a daunelor materiale în mărime de 50000 de lei și a cheltuielilor de judecată (f.d. 4-6, vol. I).

La 26 aprilie 1999, în proces a intervenit în calitate de coreclamant și acționarul Valentin Bârlad (f.d. 7, vol. I).

La 15 decembrie 1999 Grigore Patrașcu și Valentin Bârlad au depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care au solicitat declararea nulității hotărârilor adunărilor constituante din 22 iulie 1995, 03 noiembrie 1995 și 22 mai 1998 și, declararea nelegitimă a constituirii SA „Investcom” (f.d. 189, vol. I).

Prin hotărârea din 18 februarie 2000 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, acțiunea depusă de Grigore Patrașcu și Valentin Bârlad, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 235-242, vol. I).

Prin decizia din 31 mai 2000 a Tribunalului Chișinău, a fost admis apelul declarat de Grigore Patrașcu și Valentin Bârlad și a fost casată hotărârea din 18 februarie 2000 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță (f.d. 282-283, vol. II).

În procesul rejudecării cauzei reclamanții Grigore Patrașcu și Valentin Bârlad au depus cerere de concretizare și majorare a pretențiilor, prin care au solicitat anularea hotărârilor adunărilor generale a acționarilor SA „Investcom” din 22 mai 1998, 31 mai 1999 și 12 iunie 2000, declararea fără efecte juridice a proceselor - verbale nr. 8 din 21 iulie 1995 și nr. 8 din 03 noiembrie 1995, anularea certificatului de înregistrare a SA „Investcom” nr. 102062311 din 22 martie 1996; recunoașterea drepturilor juridice a ASPICE „Investcom” asupra patrimoniului și fondurilor circulante acumulate de SA „Investcom” pe parcursul anilor 1993-2000, declararea ASPICE „Investcom” ca succesori (unic) al drepturilor patrimoniale și juridice a SA „Investcom”; recunoașterea nulității hotărârilor și ordinelor cu privire la numirea lui Vladimir Lupașco în funcția de președinte și director al Comitetului de conducere al ASPICE „Investcom”; obligarea fondatorilor ASPICE „Investcom” de a convoca adunarea fondatorilor pentru adoptarea hotărârii cu privire la lichidarea ASPICE „Investcom” sau de reorganizare a acesteia; încasarea de la Vladimir Lupașco în beneficiul lor a sumei de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciul moral și a cheltuielilor de judecată (f.d. 297-298, vol. II).

La 24 decembrie 2003 Curtea Supremă de Justiție a dispus transmiterea cauzei pentru examinare după competență Judecătorei Economice de Circumscripție (f.d. 428-429, vol. III).

Prin încheierea din 22 aprilie 2004 a Judecătorei Economice de Circumscripție, a fost admisă cererea reclamanților Grigore Patrașcu și Valentin Bârlad și a fost dispusă transmiterea pentru judecarea cauzei după competență la Curtea de Apel Economică (f.d. 433, vol. III).

La 15 noiembrie 2004 și 01 martie 2005 reclamanții Grigore Patrașcu și Valentin Bârlad au depus cerere de modificare a pretențiilor, iar în consecință prin încheierea din 09 martie 2005 a Curții de Apel Economice, a fost dispusă strămutarea cauzei la Judecătoria Economică de Circumscripție (f.d.10, 13, 32, 37, vol. IV).

Ulterior, la 24 octombrie 2007, 28 februarie 2008 și 20 martie 2008 reclamanții Grigore Patrașcu și Valentin Bârlad au depus mai multe cereri de modificare și concretizare a pretențiilor (f.d. 151-152, 173-174, 176-177, 203-212, vol. IV), iar în final prin cererile din 28 februarie 2008 și respectiv 20 martie 2008, reclamantul Grigore Patrașcu a solicitat să fie considerate nule și fără efecte juridice hotărârile adunărilor generale din 22 mai 1998 și 31 mai 1999 asupra drepturilor sale, constatarea nulității relative a contractului de constituire și a statului asupra unei părți din bunurile SA „Investcom” în mărime de 13,886%, calculate la data înregistrării societății, reorganizarea SA „Investcom” prin separare, cu transmiterea părții în mărime de 13,886 % ce-i aparținea la data reorganizării ASPICE „Investcom” și a fost introdusă în SA „Investcom”, obligarea Camerei Înregistrării de Stat de a opera modificări în Registrul de înregistrare a întreprinderilor referitoare la înregistrarea întreprinderii noi constituite cu denumirea

SC „Uniterra” SRL, obligarea Oficiului Teritorial Cadastral Chișinău de a înregistra proprietățile restituite conform art. 219 alin. (2) Cod civil în folosul SC „Uniterra” SRL (f.d. 205-206, vol. IV), iar reclamantul Valentin Bârlad a solicitat să fie considerată nulă hotărârea adunării generale din 22 mai 1998 și fără efecte juridice asupra drepturilor lui și ale membrilor familiei lui, constatarea nulității relative a actelor de constituire a SA „Investcom”, în partea ce privește drepturile sale și ale membrilor familiei lui, reorganizarea SA „Investcom” prin separare și transmiterea cotei introduse în SA „Investcom” prin bonurile de privatizare, calculată la data înregistrării SC „Uniterra” SRL, în imobile, contravaloarea cărora constituia 3712,49 dolari SUA, obligarea Camerei Înregistrării de Stat să opereze modificări în Registrul întreprinderilor referitoare la înregistrarea SC „Uniterra” SRL, iar Oficiul Teritorial Cadastral Chișinău să înregistreze proprietățile restituite conform art. 219 alin. (2) Cod civil.

Totodată, Valentin Bârlad a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a despăgubiri în mărime de 47390 de lei (f.d. 211-212, vol. IV).

În argumentarea pretențiilor sale, reclamantii au invocat că reorganizarea ASPICE „Investcom” s-a făcut dolosiv și că înregistrarea SA „Investcom” la Camera Înregistrării de Stat a avut loc contrar prevederilor art. 32 din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi și, Legii cu privire la societățile pe acțiuni.

La 04 iulie 2010, în procesul dezbaterilor judiciare, Grigore Patrașcu a solicitat declararea nulă a hotărârilor primei adunări generale a acționarilor din 22 mai 1998, pe motiv că adunarea constituantă nu a fost convocată, organele de conducere ale societății nu au fost alese, astfel că adunarea din 22 mai 1998 nu putea fi convocată de așa-numitul comitet de conducere, alegerea căruia era de competența exclusivă a adunării generale a acționarilor, constatarea nulității relative a actelor de constituire a SA „Investcom” - în ceea ce-l privește, cu revenirea la situația inițială, pe motiv că reorganizarea ASPICE „Investcom” s-a făcut dolosiv, reorganizarea prin separare a SA „Investcom”, cu restituirea părții de patrimoniu ce-i aparține la ziua înregistrării SA „Investcom” (f.d. 233-234, Vol. IV), iar Valentin Bârlad a solicitat declararea nulității hotărârilor adunării din 22 mai 1998, ca acte fără efecte juridice pentru el, stabilirea drepturilor lui și ale membrilor familiei sale asupra părții sociale introduse în SA „Investcom”, reorganizarea SA „Investcom” prin separare și transmiterea cotei introduse în SA „Investcom” prin bonurile de privatizare, calculată la data înregistrării întreprinderii în mărime de 3712,49 dolari SUA, repararea prejudiciului cauzat lui și membrilor familiei lui ca urmare a reorganizării nelegitime a ASPICE „Investcom” în mărime de 105480 de lei, încasarea de la pârât în beneficiul său a unei despăgubiri în mărime de 47390 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 1440 de lei, precum și obligarea Camerei înregistrării de Stat de a opera modificări în Registrul întreprinderilor conform hotărârii în cauză (f.d. 247, vol. IV).

Prin hotărârea din 22 iunie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, acțiunea depusă de Grigore Patrașcu și Valentin Bârlad, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 66-70, vol. V).

Prin decizia din 01 noiembrie 2010 a Curții de Apel Economice, a fost respins apelul declarat de Grigore Patrașcu și Valentin Bârlad și a fost menținută hotărârea din 22 iunie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție (f.d. 132-133, vol. V).

Prin decizia din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Valentin Bârlad împotriva deciziei din 01 noiembrie 2010 a Curții de Apel Economice și hotărârii din 22 iunie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, a fost declarat inadmisibil (f.d. 195-199, vol. V).

Prin decizia din 04 mai 2011 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Grigore Patrașcu împotriva deciziei din 01 noiembrie 2010 a Curții de Apel Economice și hotărârii din 22 iunie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, a fost declarat inadmisibil (f.d. 205-207, vol. V).

Prin încheierea din 20 octombrie 2011 a Curții Supreme de Justiție, cererea de revizuire depusă de Bârlad Valentin împotriva deciziei din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost declarată inadmisibilă (f.d. 289-295, vol. V).

Prin încheierea din 19 martie 2014 a Curții Supreme de Justiție, cererea de revizuire depusă de Valentin Bârlad și Olga Bârlad împotriva deciziei din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă (f.d. 27, vol. VI).

Prin încheierea din 11 mai 2016 a Curții Supreme de Justiție, cererea de revizuire depusă de Valentin Bârlad împotriva deciziei din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă (f.d. 226-231, vol. VI).

Prin încheierea din 02 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, cererea depusă de Valentin Bârlad cu privire la corectarea erorilor strecurate în motivarea încheierii din 11 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 257-262, vol. VI).

Prin încheierea din 27 septembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, cererea de revizuire depusă de Valentin Bârlad împotriva deciziei din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă (f.d. 82-87, vol. VII).

La 08 octombrie 2018 Valentin Bârlad a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a încheierilor din 20 octombrie 2011, 19 martie 2014, 02 noiembrie 2016 și 27 septembrie 2017 ale Curții Supreme de Justiție, a deciziei din 01 noiembrie 2010 a Curții de Apel Economice a Republicii Moldova și a hotărârii din 22 iunie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, care suplimentar a fost completată prin cererea de revizuire din 12 martie 2020 și a solicitat admiterea acesteia, casarea integrală a deciziei din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a încheierilor din 20 octombrie 2011, 19 martie 2014, 02 noiembrie 2016 și 27 septembrie 2017 ale Curții Supreme de Justiție, a deciziei din 01 noiembrie 2010 a Curții de Apel Economice și a hotărârii din 22 iunie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie recunoscută nulitatea absolută a contractului de constituire a SA „Investcom” din 21 iulie 1995, proceselor-verbale din 21 iulie 1995, 03 noiembrie 1995 și 22 mai 1998 privitor la constituire, adoptarea statutului, alegerea și numirea organelor de conducere (inclusiv a directorului Vladimir Lupașco) a SA „Investcom” și certificatului de înregistrare de stat a SA „Investcom” nr. 102062311 din 22 martie 1996; dizolvarea SA „Investcom” ca fiind constituită contrar legislației; încasarea de la Vladimir Lupașco, directorul SA „Investcom” în beneficiul său a prejudiciului cauzat în mărime de 692287 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei și a taxei de stat în mărime de 2165 de lei.

În motivarea cererii, revizuentul Valentin Bârlad a indicat drept temei pentru redeschiderea procesului prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă și a invocat repetat ca circumstanță nouă, răspunsul/confirmarea Ministerului Economiei al Republicii Moldova nr. 12-982 din 09 martie 2015, din care rezultă că la reorganizarea Asociației Științifice, Producere, Investiții și Comerț Exterior „Investcom”, subordonată Ministerului Comerțului și Resurselor Materiale al Republicii Moldova și la înregistrarea de stat în Societate pe Acțiuni „Investcom”, mun. Chișinău, în arhiva ministerului nu se află autorizația scriptică a statului cu privire la reorganizare și ordinul de numire a directorului întreprinderii comerciale.

La 12 martie 2020, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de revizuire lui Grigore Patrașcu, Societății pe Acțiuni „Investcom”, mun. Chișinău, Camerei Înregistrării de Stat și Oficiul Teritorial Cadastral Chișinău informându-i despre posibilitatea depunerii referinței. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată până la examinarea cauzei, admisibilitatea cererii se decide în lipsa acesteia.

La data stabilită pentru examinarea cererii de revizuire, Grigore Patrașcu, Societății pe Acțiuni „Investcom”, mun. Chișinău, Camerei Înregistrării de Stat și Oficiul Teritorial Cadastral Chișinău nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la cererile de revizuire.

În conformitate cu art. 452 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Astfel, Colegiul judiciar a decis examinarea cererii de revizuire fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei și orei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, or este inoportună invitarea participanților la proces, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actului judecătoresc contestat. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75, cauza Eriksson vs Suedia, hotărârea din 12 aprilie 2012, § 66, 72, cauza Pönkä vs Estonia, hotărârea din 08 noiembrie 2016, § 33 – 34).

Verificând actele judecătorești supuse revizuirii, în raport cu criticile formulate și în limitele temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

Posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională.

Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor trebuie supuse unei analize stricte. În conformitate cu articolul 446 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

Alineatul 2 prevede că încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În

aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Structura logico – juridică a articolului 451 alin. (1) – (4) din Codul de procedură civilă, prevede condițiile de formă și de conținut a unei cereri de revizuire, obligația revizuentului de a depune cererea la instanța competentă și inadmisibilitatea avansării repetate a unei asemenea cereri, care este întemeiată pe aceleași temeuri. În mod corespunzător, nerespectarea acestor cerințe legale dictează aplicarea articolului 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Totuși, în urma modificărilor operate la articolele 446 și 448 din Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018, încheierile judecătorești, care nu se referă la fondul cauzei, nu se supun revizuirii. Totodată, legislatorul a exclus competența Curții Supreme de Justiție de a examina cererile de revizuire împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat printr-o decizie asupra inadmisibilității.

Din această perspectivă, Colegiul judiciar trebuie să se pronunțe dacă încheierea (decizia) irevocabilă de inadmisibilitate poate fi supusă revizuirii și dacă Curtea Supremă de Justiție este competentă să judece o atare situație juridică.

Cu privire la primul aspect, instanța de judecată notează că articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, confirmă că încheierea de inadmisibilitate a unui recurs nu se referă la fondul cauzei, ceea ce face aplicabil articolul 446 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Cu toate acestea, temeiurile indicate la articolul 433 lit. a 1) – d) din Codul de procedură civilă, pot fi apreciate doar de instanța de recurs, iar lipsa unei căi de atac, chiar și de retractare, ar afecta dreptul la un proces echitabil, garantat de articolul 20 din Constituția Republicii Moldova și articolul 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, îndepărtarea de la principiul certitudinii juridice este justificată doar când este impusă de circumstanțe cu caracter substanțial și convingător (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Riabik vs Rusia*, parag. 52, și *Pravednaya vs Rusia*, 18 noiembrie 2004, parag. 25). Competența instanțelor superioare de a casa și de modifica hotărâri judecătorești obligatorii și executorii ar trebui exercitată pentru corectarea erorilor judiciare. Această competență trebuie exercitată astfel încât să facă, atât cât este posibil, un echilibru echitabil între interesele unui individ și nevoia de a asigura eficiența sistemului judiciar (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Nikitin vs Rusia*, parag. 54-61, CEDO 2004-VIII).

La acest capitol, Colegiul judiciar observă că prin decizia din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție a fost declarat inadmisibil recursul declarat de Valentin Bârlad împotriva deciziei din 01 noiembrie 2010 a Curții de Apel Economice a Republicii Moldova și a hotărârii din 22 iunie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, în baza temeiul prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

Drept consecință, instanța de judecată ajunge la concluzia că decizia sus – citată nu poate fi contestată în procedură de revizuire, iar instanța nu este competentă de a examina cererea de revizuire depusă de Valentin Bârlad. Or, este evident că hotărârea din 22 iunie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție a fost supusă căilor de atac și a fost menținută de Curtea de Apel Economică a Republicii Moldova prin decizia din 01 noiembrie 2010. Iar, conjunctura descrisă supra determină dreptul depunerii revizuirii la Curtea de Apel Chișinău, conform competenței specificate în articolul 448 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, instanța de revizuire declară inadmisibile pretențiile revizuitului în partea anulării deciziei din 01 noiembrie 2010 a Curții de Apel Economice a Republicii Moldova și a hotărârii din 22 iunie 2010 a Judecătorei Economice de Circumscripție.

Cu referire la împuternicirile instanței de revizuire în cazul în care se solicită revizuirea unei încheieri (decizie) de inadmisibilitate, la caz, decizia din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, Colegiul de control judiciar relevă că legislatorul nu a prevăzut o împuternicire expresă a instanței de revizuire în acest caz. Însă, articolul 446 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește fără echivoc că dispozițiile judecătorești se revizuiesc în condițiile capitolului XXXIX. Totodată, alineatul (2) din articolul respectiv folosește sintagma „încheierile de inadmisibilitate”, ce vizează în mod direct doar încheierile judecătorești, care nu se supun revizuirii, întrucât nu se referă la fondul cauzei. Mai mult, o situație juridică similară a fost introdusă de legislator prin punctul 145 din articolul III din Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018. Așadar, potrivit acestor completări, instanța de recurs are competența de a considera inadmisibil recursul în cazul în care este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5).

Astfel, raționamentele de mai sus limitează soluția instanței la articolul 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Suplimentar, instanța evidențiază că această soartă urmează și încheierile din 20 octombrie 2011, 19 martie 2014, 02 noiembrie 2016 și 27 septembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, prin care au fost respinse ca inadmisibile cererile de revizuire depuse de Valentin Bârlad împotriva deciziei din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, or acestea nu cade sub incidența dispozițiilor judecătorești care pot fi supuse revizuirii, deoarece nu sunt acte irevocabile, dar care nu se supune niciunei căi de atac și respectiv, nici revizuirii.

În acest context, Colegiul Curții Supreme de Justiție decelează că încheierile din 20 octombrie 2011, 19 martie 2014, 02 noiembrie 2016 și 27 septembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, nu se supune niciunei căi de atac, nefiind o dispoziție judecătorească care la epuizarea căilor de atac ar deveni irevocabilă.

Această concluzie derivă și din prevederile art. 446 alin. (2) Cod de procedură civilă, potrivit cărora încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supune niciunei căi de atac.

Pe baza celor prezentate, instanța învederează că legislatorul nu a exemplificat împrejurările, când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă. Totuși, această dispoziție legală, dar și practica judiciară constantă, atestă că o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la articolul 450 din Codul de procedură civilă sau a fost declarată de persoanele care nu sunt în drept să facă acest lucru. La fel, cerere de revizuire poate fi respinsă când nu sunt respectate condițiile de formă din articolul 451 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă. Mai nou, urmând logica sus - enunțată, instanța de

revizuire poate considera o cerere de revizuire ca inadmisibilă în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Așadar, având ca temei juridic prevederile art. art. 446 și 451 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide că revizuirea depusă de Valentin Bârlad urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Din considerentele menționate și având în vedere că faptul că Curtea Supremă de Justiție nu este competentă de a examina cererea de revizuire în partea anulării deciziei din 01 noiembrie 2010 a Curții de Apel Economice și a hotărârii din 22 iunie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Valentin Bârlad ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 270, art. 448 alin. (2), art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Valentin Bârlad împotriva deciziei din 16 martie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a încheierilor din 20 octombrie 2011, 19 martie 2014, 02 noiembrie 2016 și 27 septembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a deciziei din 01 noiembrie 2010 a Curții de Apel Economice a Republicii Moldova și a hotărârii din 22 iunie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, adoptate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Patrașcu și Valentin Bârlad împotriva Societății pe Acțiuni „Investcom”, mun. Chișinău, intervenienți accesorii Camera Înregistrării de Stat și Oficiul Teritorial Cadastral Chișinău cu privire la constatarea nulității relative a contractului de constituire și a statutului SA „Investcom”, reorganizarea SA „Investcom” prin separarea cu transmiterea cotelor-părți în altă societate și obligarea Camerei Înregistrării de Stat de a opera înregistrările respective.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan